

vergadering **C267 – BIN14**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 14 juni 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over Nederlands als tweede taal en het inburgeringstraject - 1575 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het civiele effect van inburgering - 1950 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over voorzieningen voor kampeerwagens - 1978 (2011-2012)	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een 'Balkenende-norm' in Vlaanderen - 1833 (2011-2012)	13
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het tekort aan jeugdverblijfcentra type A in Brussel - 1987 (2011-2012)	16

■

Waarnemend voorzitter: de heer Stefaan Sintobin

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over Nederlands als tweede taal en het inburgeringstraject - 1575 (2011-2012)

Vraag om uitleg van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het civiele effect van inburgering - 1950 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: NT2 (Nederlands als tweede taal) is een belangrijk onderdeel van het inburgeringstraject. Na een basisniveau 1.1 kunnen inburgeraars doorstromen naar werk, vervolgopleidingen en uiteraard verder Nederlands volgen. Toch stellen mensen op het terrein vast dat het niveau 1.1 te beperkt is om te kunnen doorstromen naar werk en effectief te participeren aan de samenleving. De koppeling van een resultaatsverbintenis aan het inburgeringstraject zou een verhoogde participatie kunnen teweegbrengen.

Momenteel ziet het werkveld bij sommige mensen weinig vooruitgang op het vlak van taal. Een kortere taalopleiding gekoppeld aan een opleiding op de werkvloer waar de taalvaardigheid gestimuleerd wordt, lijkt misschien voor sommige inburgeraars een betere oplossing. Een probleem hier is dan weer het vinden van werkgevers die willen investeren in de taalopleiding van de inburgeraars.

In uw beleidsbrief Inburgering en Integratie gaf u aan dat het belangrijk is dat nieuwe Vlamingen die inspanningen doen om zich in te burgeren, de nodige waardering krijgen. Het civiele effect van het huidige inburgeringsattest is nog onvoldoende. U gaf aan een inburgeringscertificaat te willen invoeren. Een inburgeraar die slaagt voor een evaluatietoets maatschappelijke oriëntatie en die een attest NT2 A2 kan voorleggen, zal dus boven op zijn inburgeringsattest een certificaat ontvangen. Eind 2012 moet het eerste inburgeringscertificaat uitgereikt kunnen worden.

Verder stelde u dat het inburgeringsbeleid werkgevers laat bekijken hoe ze het inburgeringsattest en/of -certificaat kunnen valoriseren op de werkvloer. Minister Smet heeft in het najaar 2011 een audit laten uitvoeren van de cursussen NT2 in de regio's met een wachtlijstproblematiek. Het gaat dan over de Kempen, Mechelen-Boom, Zuid-West-Vlaanderen en Antwerpen.

Minister, acht u het basisniveau 1.1 voldoende binnen het inburgeringstraject of zou een hoger niveau wenselijk zijn voor een deel van de inburgeraars? Acht u het koppelen van een resultaatsverbintenis aan het traject voldoende om voor een betere doorstroming te zorgen? Indien u een hoger niveau wenselijk acht, welke maatregelen zult u dan nemen?

Hoever staat u met de realisatie van het inburgeringscertificaat? Kunt u al een stand van zaken geven? Wat is de status van het certificaat ten opzichte van een attest? Hoe ziet u de toepassing van het certificaat in de praktijk?

Hoe staat u tegenover de koppeling van een kortere taalopleiding aan een intensieve taalopleiding op de werkvloer? Als u daar positief tegenover staat, hoe wilt u dat dan realiseren? Hoe wilt u werkgevers stimuleren mee te investeren?

Is er tussen u en minister Smet afstemming geweest over de audit van de cursussen NT2? Hebt u de resultaten van dit onderzoek al kunnen bespreken met minister Smet? Wat zijn de bevindingen en welke bevindingen zult u meenemen?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, in uw beleidsnota 2009-2014 staat dat het inburgeringsbeleid werkgevers wil laten nadenken over de manier waarop ze het inburgeringsattest en/of -certificaat kunnen valoriseren op de werkvloer. Verder staat er dat het inburgeringscertificaat voldoende civiel effect moet genereren, niet het minst bij werkgevers.

Het behalen van een inburgeringscertificaat geeft blijk van een ernstig engagement vanwege de inburgeraar, alleen al omdat er evaluatietests aan verbonden zijn. Daartegenover staat dat daarmee tegelijkertijd hoge verwachtingen worden gecreëerd bij diezelfde inburgeraar inzake het vinden van werk.

Bij de intenties in uw beleidsbrief staat dat het eerste inburgeringscertificaat eind 2012 moet kunnen worden uitgereikt.

In het kader van het civiele effect van inburgering hebt u in uw beleidsbrief 2011-2012 een aantal maatregelen en intenties opgesomd. Bij de intenties voor 2012 noteer ik twee initiatieven. Binnen het gezamenlijk project van het Departement Bestuurszaken en het Agentschap Binnenlands Bestuur verwacht u concrete actiepunten om de rekrutering van nieuwe Vlamingen te vergemakkelijken. Daarnaast werkt Jobpunt Vlaanderen momenteel een experimenteel project uit om via diverse media meer kandidaten met een migratieachtergrond te bereiken. Dit project moet een inspiratiebron zijn voor lokale besturen.

Minister, hebt u in afwachting van de uitreiking van de eerste inburgeringscertificaten eind 2012 al bepaalde initiatieven genomen om werkgevers te sensibiliseren en te laten nadenken over de valorisering van in het bijzonder het inburgeringscertificaat op de werkvloer?

Zijn er al concrete actiepunten ontwikkeld binnen het gezamenlijk project van het Departement Bestuurszaken en het Agentschap Binnenlands Bestuur? Indien ja, zijn er al positieve effecten te noteren?

Wat houdt het experimenteel project van Jobpunt Vlaanderen in en wat is de stand van zaken?

En tot slot, werkt u nauw samen met Vlaams minister van Werk Muyters voor wat de tewerkstelling van inburgeraars betreft?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het gaat om een materie die aanleiding geeft tot een aantal vragen die belangrijk zijn in het kader van het integratieprobleem dat ons allen bezighoudt.

Het is mijn bedoeling om het inburgeringscertificaat als bijkomende valorisering op te nemen in het kaderdecreet Integratie en Inburgering dat ik nog voor het zomerreces aan de Vlaamse Regering zal voorleggen.

De uitreiking dit jaar van inburgeringscertificaten zal niet meer mogelijk zijn. Ik wacht nog op resultaten van een onderzoek dat momenteel loopt. Tijdens de tweede helft van 2012 zullen een aantal proefprojecten plaatsvinden in een aantal onthaalbureaus met de bedoeling een portfolio samen te stellen voor die mensen waarmee ze op de arbeidsmarkt kunnen gaan en waarbij een aantal van hun competenties worden belicht. We kunnen daaruit leren voor de precieze implementatie van het certificaat dat in het decreet zal worden opgenomen.

Ik wacht nog op het onderzoek dat wordt uitgevoerd in het kader van het Europees Integratiefonds met cofinanciering vanuit Inburgering over de effecten van het Vlaams inburgeringsbeleid op de bredere samenleving. Dat onderzoek wordt gevoerd bij werkgevers, het onderwijs en de lokale besturen.

Het onderzoek moet ons een beter inzicht geven in de verwachtingen die de maatschappelijke sectoren hebben ten aanzien van het inburgeringstraject. Ik zal de resultaten van het

onderzoek pas midden 2012 hebben. Het is de bedoeling rekening te houden met de resultaten daarvan bij de uitwerking van het certificaat.

Het is de bedoeling dat een werkgroep binnen het Agentschap Binnenlands Bestuur de zaken uitwerkt, rekening houdend met de aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (SERV).

De werkgroep buigt zich over een aantal vragen. In welke mate en op welke wijze kan een inburgeringscertificaat inburgeraars stimuleren en extra prikkelen om nog extra zaken te doen die hun integratie bespoedigen? Hoe kan dit certificaat tegelijkertijd de samenleving stimuleren en prikkelen om de inspanningen van de inburgeraars maximaal te valoriseren? Een andere vraag is wat de meerwaarde is van een inburgeringscertificaat voor werkgevers indien mensen een EVC-certificering (elders verworven competentie) kregen van de VDAB of een elders verworven attestering inzake taalniveau. Is het certificaat misschien vooral relevant voor de groep van inburgeraars die niet onmiddellijk aansluiting vindt bij of klaar is om door te stromen naar de VDAB of het onderwijs en een extra duwtje kan gebruiken om toch meer te doen dan strikt noodzakelijk?

Het basisniveau 1.1 is een eerste opstap, net zoals inburgering een eerste opstap is. Ik heb al herhaaldelijk gezegd dat het basisniveau dat bij inburgering wordt gevraagd slechts een basiskennis is. De opleiding duurt 120 uur. Indien we allemaal perfect een taal zouden kennen in die korte periode, dan zouden we allemaal polyglot zijn. Het gemeenschappelijk Europees referentiekader onderscheidt zes niveaus. Niveau 1.1 is daarbij de eerste opstap.

U bent allemaal vertrouwd met mensen die inburgering volgen. Een aantal onder hen staat op het eind daarvan heel ver. Sommigen spreken dan vlot Nederlands. Bij anderen gaat het om de basiskennis. Het gaat dan om een aantal begrippen die toelaten om in de samenleving te functioneren, maar die niet toelaten om zich op een vlotte manier uit te drukken.

Wij stellen wel vast dat 70 à 80 procent van de mensen die het niveau 1.1 heeft gehaald in het kader van inburgering, een vervolgcursus NT2 volgt. Dat blijkt uit cijfers van de KBI, de Kruispuntbank Inburgering. Zij beseffen dat zij zich verder moeten bekwamen indien zij in de samenleving volop hun weg willen vinden. Inburgering is een begeleide opstap naar integratie. De echte integratie moet nog volgen. Dat gebeurt ook op het lokale niveau, op de werkvloer, in het verenigingsleven, in het onderwijs, in de buurt. Inburgering verleent een startpositie. Men mag absoluut niet de indruk wekken dat inburgering gelijk staat met een integratie in de samenleving. We moeten die mensen dan ook stimuleren om in te gaan op het vervolgaanbod. Dat lukt dus gelukkig voor het overgrote deel.

De resultaatsverbintenis staat niet in het regeerakkoord. Het is ook moeilijk uit te voeren als we niet over alle instrumenten beschikken. Welke 'sanctie' gaan we opleggen aan iemand die niet slaagt? Er bestaat geen herexamen. We kunnen die mensen moeilijk vier of vijf keer de cursussen doen volgen. Ik vraag me af wat de beste manier is. In Nederland wordt dit gekoppeld aan de verblijfsvergunning. Dat is federale materie. We kunnen mensen niet beboeten omdat ze niet slagen. Wie in Nederland niet slaagt, moet het land verlaten. Ofwel kunnen we hen de cursus steeds opnieuw laten overdoen tot ze slagen. Het regeerakkoord gaat voor de inspanningsverbintenis en niet voor de resultaatsverbintenis.

Het koppelen van een kortere taalopleiding aan een intensieve taalopleiding op de werkvloer, kan ik alleen maar toejuichen. In dit verband verwijs ik naar de geïntegreerde taaltrajecten NT2 die sinds 2008 lopen en die gefinancierd worden door het Europees Integratiefonds en Inburgering. Deze projecten zijn een aanvulling bij het bestaande aanbod NT2. Bij de geïntegreerde taaltrajecten kan het zowel gaan om een Nederlandstalig vakgericht voortraject, een Nederlandstalig vakgericht neventraject als om een traject Nederlands op de opleidingsvloer.

In het schooljaar 2012-2013 zullen deze projecten een laatste keer met middelen van het Europees Integratiefonds gefinancierd worden. Nadien wordt deze aanpak verankerd in het

reguliere aanbod. Het Huis van het Nederlands Brussel ontwikkelt daartoe pakketten. Die kunnen worden gebruikt in heel Vlaanderen.

Minister Smet heeft de audit georganiseerd om de knelpunten in het NT2-aanbod in onderwijsinstellingen bloot te leggen. Op basis van de vaststellingen zal minister Smet bijkomende maatregelen treffen om de wachtlijsten NT2 weg te kunnen werken. Voor een aantal centra voor volwassenenonderwijs (CVO) zullen de middelen voor NT2 worden aangeduid. De groeicijfer voor de centra voor basiseducatie zal worden verdeeld op basis van de reële groei bij de verschillende centra. In tegenstelling tot nu komt er een gelijke verdeling over alle centra, los van de groei. De groeifactor zal dus worden meegenomen. De maatregelen met betrekking tot de onderwijsbevoegdheid van de CVO's voor cursisten in de basiseducatie zullen worden verlengd.

De volgende stap is om nu ook het NT2-leren in een bredere context te bekijken. Hiertoe zullen de komende maanden initiatieven genomen worden in het kader van het verder uitwerken van het concept van de centra voor leerloopbaanbegeleiding. U weet dat dit concept opgenomen is in de conceptnota voor de hervorming van de integratiesector. We hebben die conceptnota hier al herhaaldelijk besproken. Nog voor de zomer zal ook minister Smet op dit punt een conceptnota overmaken aan de Vlaamse Regering.

Mevrouw Pehlivan, het project van het Departement Bestuurszaken en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur waar u naar verwijst, heeft als doel de tewerkstelling van nieuwe Vlamingen bij de overheid te bevorderen. We willen op dat vlak een voorbeeldrol opnemen. Zoals u weet, zijn we aardig op weg om onze streefcijfers te halen. Er zijn diverse maatregelen daartoe genomen. Een bijkomende maatregel waar ik nu bijna mee rond ben, betreft de elders verworven competenties, de EVC's. Daar is een heel zware discussie aan voorafgegaan.

Ik had twee soorten vakbonden: de SERV-vakbonden, de algemene vakbonden die terecht aandrongen op het algemeen invoeren van de EVC's, en de vakbonden binnen mijn domein Bestuurszaken die reticent waren – en dat is nog zacht uitgedrukt. Ik sta op het punt toch een akkoord te bereiken. Normaal gezien zullen we op 25 juni het akkoord sluiten. Dat is heel dichtbij. We hebben daarin allerlei waarborgen ingebouwd op vraag van de vakbonden. Het zijn waarborgen inzake gelijke toegang, die kan ik onderschrijven. Het is niet gemakkelijk verlopen. Het heeft naar mijn smaak te lang geduurd. Het voordeel is, als wij rond zijn, dat we brede EVC's zullen hebben, veel breder dan op het federale vlak. Als ik dit rond krijg, tegen 25 juni wellicht, kan ik de VPS-aanpassing (Vlaams personeelsstatuut) op dit vlak nog voor het reces ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering zodat we nog voor het eind van het jaar rond zijn daarmee. Dit is een belangrijk element dat we misten in dit beleid.

Ik kom tot het experimenteel project Jobpunt. We streven naar 4 procent medewerkers van vreemde afkomst in ons personeelsbestand tegen 2015. De leidend ambtenaren hebben de streefcijfers opgelegd gekregen in de planningsafspraken. Zeker in tijden van efficiëntieoefeningen inzake besparing op het personeel moeten we die normen opleggen. Daar worden heel wat maatregelen voor genomen. Het experimenteelproject waarvan sprake is een sociale media-actie die sensibiliserend wil werken voor deze doelgroep. De actie is vorig jaar al opgestart, maar ze sluit ook naadloos aan op het actieplan Gelijke Kansen en Diversiteit 2012, waarin ik inzet op een positief beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen. Jobpunt Vlaanderen werkte de actie uit, en maakt daarvoor gebruik van het sociale medium Facebook, een medium dat vooral jonge mensen aanspreekt.

Jobpunt vroeg alle werknemers van allochtone afkomst om als ambassadeur van de Vlaamse overheid naar voren te treden. Twaalf teams met in totaal meer dan honderd deelnemers maakten samen filmpjes om aan te tonen waarom de Vlaamse overheid zo'n aantrekkelijke werkgever is. Elk filmpje is uniek en vertelt een authentieke boodschap. Dat project is voorgesteld op 6 februari 2012. Het is moeilijk om het effect daarvan te meten. Ik denk dat alle maatregelen effect hebben.

Zoals u weet, zitten we op schema wat aanwervingen betreft. We komen van 0,4 procent over 1,8 procent in 2007 tot 2,7 procent in 2010. We moeten het schema dat we vooropgesteld hebben, kunnen halen.

Tot slot, we werken samen met minister Muylers van Werk. Het primaire inburgeringstraject is een opstap naar een vervolgtraject. Voor de meeste werkzoekende nieuwkomers zal dat een begeleiding naar werk zijn, aangeboden door de VDAB. Het inburgeringstraject heeft niet als doelstelling inburgeraars na het behalen van het attest rechtstreeks te laten instromen op de arbeidsmarkt, al kunnen sommige inburgeraars dat wel, sommige al tijdens het traject, andere na het traject, maar in het kader van het inburgeringstraject situeert de samenwerking met de minister van Werk zich hoofdzakelijk op het aanbieden van professionele loopbaanoriëntatie in het inburgeringstraject, aangeboden door de VDAB. In functie daarvan is het van belang om een maximale afstemming tussen de onthaalbureaus en de VDAB te realiseren. Daartoe zijn samenwerkingsprotocollen gesloten.

Recentelijk bekeek een werkgroep hoe de samenwerking tussen die onthaalbureaus en de VDAB kan worden verbeterd. Die werkgroep is al twee keer samengekomen om de knelpunten in die samenwerking te detecteren en vooral ook om verbetervoorstellen te formuleren. Op basis van de uitkomst van die werkgroep zal het agentschap nu nagaan op welke punten de regelgeving en de protocollen kunnen worden bijgesteld.

Sommige van die verbetervoorstellen zijn vrij operationeel van aard. Ze worden al opgenomen in de ontwikkeling van de nieuwe kruispuntbank waarin de uitwisseling met de VDAB volop wordt uitgebouwd. In april 2011 werd de commissie Integratiebeleid opgericht, geregeld in het Integratiedecreet. Die commissie moet de verschillende acties binnen de diverse beleidsdomeinen coördineren en evalueren, en in het kader daarvan heeft die commissie een geïntegreerd actieplan opgemaakt. Dit is bezorgd aan de bevoegde ministers, aan de commissie nieuwe vertegenwoordigers van het departement Werk, van de VDAB, van SYNTRA, en het ESF-agentschap (Europees Sociaal Fonds). Het is de bedoeling om met die KBI de samenwerking met Werk te verbeteren, de datasystemen beter op elkaar af te stemmen en beter te kunnen opvolgen. We werken aan een nog betere afstemming, integratie en samenwerking met het beleidsdomein Werk.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Het probleem met de inspanningsverbintenis is dat heel veel mensen verplicht zijn om een inburgeringscursus te volgen, daar gaan zitten en hun uren doen. Dat hoor ik van mensen die die cursussen geven. Ze hebben dan de taalcursus gevolgd, en dat is het. Onze bedoeling is toch aan die mensen werkelijk de taal aan te leren.

Minister, u zei dat als ze het eerste van de zes niveaus behalen met een goed resultaat, dat hun kans om zich te integreren in onze maatschappij dan veel groter is. Het is jammer dat heel veel mensen dat doen omdat het verplicht is, maar eigenlijk zitten ze daar maar en stromen ze uit met bijna 0,0 in plaats van 1.1. Zelfs al behaal je 1.1 met goed resultaat, je kunt heel moeilijk aansluiting vinden bij vooropleidingen, omdat dat net iets te weinig is. Dat is mijn zorg.

Hoe kunnen we daar zaken aan veranderen in het belang van iedereen? Nadien zijn die mensen zelf ook teleurgesteld omdat ze niet onmiddellijk een vooropleiding of een opleiding bij de VDAB aanvatten, want ze missen de basistaal. U zei dat men dat in Nederland aan het afnemen van de verblijfsvergunning koppelt, maar dat gaat te ver. Kunnen we niet iets tussenin vinden? Ik heb zelf niet onmiddellijk een antwoord. We zouden kunnen zeggen: je moet een behoorlijk resultaat halen of in elk geval moeite doen. Misschien kunnen we daar samen over nadenken. Ik zal mijn best doen. We moeten daar toch wat harder in zijn. Ik bedoel, u moet daar wat harder in zijn.

Minister, u hebt uitgelegd dat het uitreiken van het certificaat voor dit jaar niet kan. Daar kan ik mee leven. U had het ook over elders verworven competenties. Dikwijls is dat een

struikelblok om bij de overheid te werken. Kunnen die mensen dan instromen in alle niveaus bij de Vlaamse overheid? Of geldt het maar voor bepaalde niveaus van tewerkstellingsstructuren?

Minister, gisteren had u het in de plenaire vergadering over Jobpunt, en dat u goed bezig bent om naar de 4 procent te gaan. Ik heb die filmpjes al gezien, het zijn ludieke, leuke filmpjes, maar gisteren ging het over al dan niet een hoofddoek dragen op de VRT-buis. Is dat nu kwade wil van iedereen? Pas op, ik pleit daar niet voor. Maar er is al bijna geen allochtoon personeel dat zichtbaar is bij de VRT, laat staan iemand met een hoofddoek. We trekken het helemaal door en gaan naar het andere extreem, terwijl de basis er niet is. Dan vraag ik me af wat er aan de hand is. Dat frustreert me.

Mijn eigen zus is gevraagd om in zo'n filmpje mee te draaien. Ze werkt nog maar een paar maanden bij een agentschap van de Vlaamse overheid, en ze vroegen haar al om in zo'n filmpje mee te draaien. Ze had een contract van een jaar en ze zei dat ze nog eens mochten terugkomen als haar contract wordt verlengd.

Minister, u zegt dat we ernaartoe gaan, dat u er vertrouwen in hebt, dat u hoopt, maar dan wordt dat teruggekatapulteerd door wat er gisteren in de plenaire vergadering wordt gezegd. De heer Caron zei terecht dat iedereen maar diversiteitsplannen maakt in allerlei overheidsdiensten, maar er komen bijna geen resultaten uit. In plaats van dat geld op voorhand te geven voor plannen, beloon degenen die allochtonen aanwerven op lange termijn, die ze kunnen houden na een jaar. Hoelang is de VRT al bezig met diversiteitsplannen? In elk geval al de helft van mijn leven. Naar het schijnt is er nu een gekleurd iemand, heel donker. Dat is goed. Ze hebben nu iemand gevonden.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, ik sluit me aan bij mevrouw Zamouri. Ik denk dat we beiden voor hetzelfde pleiten, misschien met een andere invalshoek. Of het nu gaat over inburgeraars of anderen, we kunnen er alleen maar voor pleiten dat wie ook in dit land binnenkomt, een goede opleiding en talenkennis krijgt. Inburgering is een opstap, daar hebt u gelijk in.

Ik denk dat we dit meer zullen moeten bijsturen. We moeten veel meer kijken naar de effecten. Het klopt dat het eerste niveau Nederlands maar een basiskennis is. Het zou goed zijn als we laaggeschoolde mensen met een basiskennis toch zouden kunnen laten doorstromen bij de VDAB, in het kader van trajectbegeleiding en tewerkstelling, in samenwerking met de lokale overheid – je hoeft niet voor alle functies perfect Nederlands te kennen.

Ik ben maar tweeënhalf jaar schepen van personeel geweest. Dat was te weinig om resultaten te hebben van uitgestippelde plannen. Er is administratieve vereenvoudiging, maar voor bepaalde functies zijn nog altijd mensen nodig. Zulke mensen zouden die taken op zich kunnen nemen. Op lokaal niveau zouden we kunnen nagaan welke functies door wie kunnen worden gedaan, en hoe de VDAB daarop zou kunnen inspelen. Het is eigenlijk een driehoeksverhouding tussen de lokale overheid, de VDAB en de integratiesector, om die mensen zo vlug mogelijk te laten doorstromen en systematisch op te volgen. Want dan pas weten we wat het effect van de projecten is en wat het resultaat is. Het gaat mensen misschien aanmoedigen om nog beter Nederlands te leren. Volgens mij moeten we die piste volgen.

Ik weet niet of dit wordt opgenomen in het onderzoek naar arbeid en samenleving dat u hebt aangekondigd. De resultaten hiervan zouden eind dit jaar verwacht worden. Ik hoop dat deze indicatoren zullen worden opgenomen.

Ik ben blij met uw antwoord over de EVC's. Misschien kunnen we dit koppelen aan de erkenning van diplomavooraarden. Dat is wel de bevoegdheid van uw collega, maar we hebben er dezelfde vragen over omdat het bij elkaar aansluit.

Ik heb de films van Jobpunt Vlaanderen zelf niet gezien, mijn collega wel. Ik hoop dat ze effect hebben. De vraag is of die films wel genoeg doordringen tot de basis. Facebook is maar voor bepaalde groepen. Mensen die het misschien moeten weten, zitten waarschijnlijk niet op Facebook. Misschien moeten de alloctonenorganisaties ook betrokken worden om hier meer bekendheid aan te geven.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Zamouri, ik ben blij dat mevrouw Pehlivan in de discussie over de inspanningsverbintenis zegt dat we meer naar de effecten moeten kijken. Ik zie dat u ook niet de oplossing hebt. Dit is ingevoerd door mijn voorganger, u welbekend. Het is niet zo evident om daar ‘sancties’ aan te koppelen. Nederland gaat daar zeer ver in. In dit land pleit daar niemand voor. Bovendien is het een federale bevoegdheid.

Ik ben het wel niet met u eens dat veel van die mensen op 0,0 staan in plaats van op 1,1. Ik heb u de cijfers gegeven. Bijna 80 procent van de mensen wil naar NT2, naar een hoger niveau en doet dat ook op vrijwillige basis. Dat wijst erop dat het grootste deel van die mensen wel degelijk gedreven zijn om meer talenkennis te verwerven en om verder te gaan. We kunnen erover nadenken. U zegt het zelf. Wat mij betreft, zijn alle voorstellen welkom. Ik noteer ook dat mevrouw Pehlivan zegt dat we misschien meer moeten gaan kijken naar de effecten.

Wat de EVC's betreft, kan ik zeggen dat het geldt voor alle niveaus. We gaan zeer breed, veel breder dan op het federale niveau. Diplomavereiste is een zaak voor Onderwijs. EVC laat net wel toe voor mensen die moeilijkheden hebben om hun diploma te laten erkennen of niet kunnen bewijzen, om aan te tonen dat ze de competentie hebben. Daar komt het op aan.

Over de VRT heeft minister Van den Bossche gisteren tekst en uitleg gegeven. Toen ik minister van Media was, heb ik cijfers opgelegd. De VRT had al lang een diversiteitsplan, maar ik heb cijfers opgelegd. Ik ben het met u eens dat de VRT in zichtbare taken veel meer een rol op zich moet nemen. Vtm is de VRT daar al lang voorbijgestoken. Ik heb het aan de vorige gedelegeerd bestuurder gezegd, ik heb het aan de huidige gezegd. Ik heb normen opgelegd. Het debat over de hoofddoek is daar een zeer slecht debat voor. Men moet mensen van allochtone origine niet laten opdraven als het alibi van dienst ergens in een programma. Men moet die mensen in dragende functies aantrekken en laten functioneren zoals iedereen. Dat is een taak van de VRT. Het staat ook in de beheersovereenkomst. De VRT heeft taken en verantwoordelijkheden zonder dat ze dingen moet doen die niet wettelijk zijn.

De grootste zorg van minister Muyters en van de VDAB is de mensen die nieuw instromen, aan het werk te krijgen. Ik ga het debat nu niet opentrekken, want we hebben dat al herhaaldelijk kunnen doen. Er is 85 procent volgmigratie uit Marokko. Er is een situatie waarbij ongeschoolden en laaggeschoolden naar hier komen. Er is meer armoede bij mensen van allochtone afkomst dan in andere landen. Dat heeft zijn oorzaken, en er moet aan gewerkt worden met heel veel middelen en heel veel initiatieven. De VDAB besteedt er alle mogelijke zorgen aan. Ze geeft die mensen opleidingen op de werkvloer, leidt hen toe naar de arbeidsmarkt. Voor de VDAB is elke werkloze er een te veel. Er wordt zeer intens op ingezet. De oorzaken zijn complex en zijn helemaal anders dan bij de instroom in migratielanden van mensen die gediplomeerd zijn. Dat is totaal anders. Je mag niet vergelijken met klassieke migratielanden die mensen selecteren op basis van noden en diploma's. Dat is een totaal andere instroom.

Mevrouw Khadija Zamouri: De effecten zullen nog worden gemeten. Binnenkort zult u resultaten over de uitstroom hebben. Is het dat wat u wou zeggen? Nagaan waar de mensen die de taal cursus volgen, terecht komen? Of hoe moet ik dat interpreteren?

Minister Geert Bourgeois: Nee, ik heb niet gezegd dat we de effecten zullen meten. De studie zal nagaan wat de effecten zouden kunnen zijn in de verschillende takken van de

samenleving. Wat kan de toegevoegde waarde zijn voor werk, onderwijs enzovoort? Dat zal worden onderzocht in die studie.

De SERV was daar aanvankelijk heel terughoudend over. In 2009 zei de SERV in een rapport dat het niet echt nodig was. Dus heeft het Europees Integratiefonds een studie opgestart om na te gaan wat de mogelijkheden zijn.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik zei dat er weinig effect is van die basiscursus 1.1 Nederlands. U zei toen dat 70 tot 80 procent van de mensen wel voor een volgende stap kiest. Dat gaat dan over mensen die een A1-diploma hebben en dus hoger onderwijs hebben gevolgd? Nee?

Minister Geert Bourgeois: A1 is het laagste niveau. In het Europese referentiekader is A1 het laagste niveau dat je verkrijgt na inburgering. Van de mensen die enkel A1 gevolgd hebben, gaat tussen 70 en 80 procent – het is niet elk jaar gelijk, ik denk dat tot nu toe het hoogste 79 procent was – de gevorderde cursus NT2 volgen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Die 85 procent volgmigranten kunnen dat dus volgen.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, ik heb het voorbeeld aangehaald van de lokale overheid, die ook werkgever is. Hebt u echter zicht op de werkgevers in de privésector?

Minister Geert Bourgeois: Ik heb het al gezegd: zij worden ook in het kader van die studie bevraagd. U kent de programma's van UNIZO, Voka en andere ondernemersorganisaties. Zij leveren daar veel inspanningen voor. Zij zijn mee opgenomen in die studie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over voorzieningen voor kampeerwagens - 1978 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, vandaag zijn er ongeveer 35.000 kampeerwagens ingeschreven bij de FOD Mobiliteit. Daarnaast zijn er uiteraard en gelukkig veel buitenlandse kampeertoeristen die zich verplaatsen met een kampeerwagen of camper.

Uit verschillende bronnen blijkt dat het kampeerautotoerisme in Vlaanderen net als in de rest van Europa – maar zeker aan de Vlaamse kust – groeit en groeipotentieel heeft. Die stijging gaat evenwel gepaard met problemen als een moeilijke verkeersplanning, uitdagingen inzake milieuzorg, maar vooral het tekort aan vergunde kampeerautoplaatsen en als gevolg daarvan het wildparkeren.

Dat kwam uitgebreid aan bod in het verleden, onder andere naar aanleiding van een goedgekeurde resolutie – ik denk uit de vorige legislatuur – betreffende het kampeer-autotoerisme.

Minister, twee jaar geleden heb ik u hierover al eens ruim ondervraagd. U had toen een aantal zaken op stapel staan. Daarom dacht ik dat het goed was om naar de stand van zaken te vragen. U verwees toen in uw antwoord naar vier pijlers: reglementering en handhaving, vraag en aanbod, promotie en ten slotte sensibilisering. U zei dat die vier pijlers noodzakelijk zijn en aan elkaar moeten worden gekoppeld indien we tot succes willen komen. Dat lijkt mij ook juist.

Toerisme Vlaanderen voerde toen ook een studie uit om een inschatting te maken van de behoeften, de toekomstige evoluties, de noden, wat er moet gebeuren op het terrein,

enzovoort. Die studie moest toen worden afgerond tegen de zomer. Op dat moment waren vijf kampeerautoterreinen door Toerisme Vlaanderen vergund en een zesde zat in de procedurele wachtkamer in de Lommelse jachthaven. Er waren toen 261 officiële kampeerautoplaatsen op kampeerterreinen en campings en het illegale aanbod werd geraamd op een 400-tal plaatsen.

Tijdens het debat in de commissie sprak u duidelijk de wens uit graag een aantal zaken rond te hebben tegen de zomer van 2010, onder andere de nieuwe verkeersreglementering.

Minister, welke beleidsmaatregelen hebt u sinds de zomer van 2010 en de tegen dan opgeleverde studie van Toerisme Vlaanderen getroffen om het kampeerautoprobleem in Vlaanderen aan te pakken? Is de aangekondigde invoering van een nieuw verkeersbord dat parkeren voor kampeerauto's zonaal verbiedt reeds rond? Zo niet, waarom is dat het geval, en wanneer komt het er dan wel?

Hebt u het beloofde overleg met alle betrokkenen effectief opnieuw kunnen opstarten? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten? Hoe staat het met de afstemming van het kampeer- en parkeerbeleid ten aanzien van kampeerauto's tussen de verschillende kustgemeenten? Werden er op het vlak van sensibilisering maatregelen genomen?

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Roegiers, u zegt dat u twee jaar geleden een vraag hebt gesteld over deze problematiek. Mijn eerste parlementaire vraag in 2004 ging ook over de kampeerautoterreinen. Ik lees in het verslag dat de heer Loones toen verwees naar een nog eerdere legislatuur. De problematiek sleept dus al heel lang aan.

Niet alle bevoegdheden en middelen liggen hier in Vlaanderen. Vooral de samenwerking tussen de gemeenten en de bereidwilligheid van de gemeenten spelen een grote rol om inderdaad ook kampeerautofaciliteiten in te richten in hun eigen gemeente. Het gaat niet zo gemakkelijk en het is niet zo evident voor een lokaal bestuur.

Minister, in het verslag van 2004 staat dat u eventueel bereid was om via subsidies gemeenten ertoe te bewegen om als incentive toch kampeerautoterreinen in te richten. Ik weet dat het in tijden van budgettaire krapte niet zo evident zal zijn, maar hoe kunt u lokale besturen motiveren, hetzij via subsidiëring, hetzij via andere middelen, om verder te gaan in het inrichten van kampeerautoterreinen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, naast het actieplan voor het kampeerautotoerisme, opgemaakt op basis van het eindrapport van de studie van Idea Consult, heeft Westtoer in opdracht van Toerisme Vlaanderen een studie gemaakt over het profiel van de kampeerautotoerist. Ik verwijs daarvoor naar mijn antwoord op een vraag van 11 mei 2010. In dezelfde periode heeft Toerisme Vlaanderen ook een studie over de kampeerautoplaatsen afgerond. Ik heb daar al uitvoerig tekst en uitleg bij gegeven in antwoord op de vraag van collega De Meulemeester van 17 mei 2011. Die studie heeft het aantal plaatsen en de bezettingsgraden in kaart gebracht en heeft aangegeven welke noden er zijn.

Op 26 november 2010 heeft Toerisme Vlaanderen de resultaten van beide onderzoeken voorgesteld aan de betrokken partijen: de kustgemeenten, de kampeersector, de verenigingen van kampeerautotoeristen. Daar heeft toen debat en overleg over plaatsgevonden.

Naar aanleiding van de studies en in uitvoering van het actieplan zijn een aantal maatregelen genomen. Als Toerisme Vlaanderen betrokken wordt bij advies over ruimtelijke plannen, vraagt het om de mogelijkheden te bekijken voor de aanleg van kampeerautoplaatsen. Toerisme Vlaanderen stimuleert gemeenten ook om na te gaan of bepaalde infrastructuren zoals jachthavens, zones voor openbaar nut zoals parkings aan sportcentra of andere openbare domeinen ook geschikt kunnen zijn voor gebruik door kampeerauto's.

Als Toerisme Vlaanderen weet dat op bepaalde plaatsen geregeld kampeerauto's staan, zal het dat in het advies vermelden om de gemeente op de behoefte attent te maken. Parkings van

recreatiedomeinen zijn bijvoorbeeld zeer geliefd. Zo heeft Toerisme Vlaanderen adviezen verleend om ruimte voor kampeerautoterrein te creëren in de ruimtelijke uitvoeringsplannen van de afbakening van het kleinstedelijk gebied Herentals, het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en de afbakening van het kleinstedelijk gebied Halle. Begin 2011 heeft Toerisme Vlaanderen een brief geschreven naar de kustgemeenten met de vraag welke initiatieven zij zouden nemen.

Op 23 mei 2011 is er naar alle gemeenten een mailing gestuurd om te peilen naar hun bereidheid om mee te werken aan een beleid om wildkamperen tegen te gaan en welke plannen ze hebben ten gunste van kampeerautotoerisme. Slechts 40 procent van de gemeentebesturen heeft gereageerd. Minder dan de helft daarvan is bereid om mee te werken aan een kampeerautobeleid. Het overzicht van de initiatieven is bekend: twaalf gemeenten hebben al een kampeerautoterrein, zes gemeenten hebben parkeerplaatsen voor kampeerauto's en zeventien plannen een kampeerautoterrein.

In de zomer van 2011 werd het label kampeerautovriendelijk terrein versneld ingevoerd, in plaats van rond Pasen 2013, zoals aanvankelijk gepland. Op dit moment hebben 23 openluchtrecreatieve terreinen, waaronder de Blaarmeersen in Gent, het label ontvangen.

Het is niet gemakkelijk om de doelgroep van de kampeerautotoeristen te bereiken. Toch heeft Toerisme Vlaanderen samen met de sector acties ondernomen om het label bekendheid te geven. Dat is gebeurd in samenwerking met de sectorfederaties voor de kampeersector.

Een flankerende maatregel om het aantal plaatsen te vergroten is zeker de aanpassing van de subsidieregeling voor de logiessector. Vroeger waren daar geen subsidies voor, nu zijn die wel mogelijk. De subsidie bedraagt 25 procent van de kostprijs van de aankopen en werken waarvoor een subsidie wordt toegekend, met een maximum van 50.000 euro. Vroeger hadden we alleen subsidies voor hotels en campings, nu hebben we er in het logiesbesluit ook voor de aanleg van kampeerautoplaatsen of een kampeerautoterrein.

Er zijn op dit moment 9 vergunde en 2 aangemelde kampeerautoterreinen, met in totaal 142 plaatsen. In april meldde het departement dat er nog 2 in de pipeline zaten, samen goed voor nog eens 128 plaatsen. Daarnaast werden er op de overige types 'openluchtrecreatieve terreinen' – campings, verblijfparken, vakantieparken – een 200-tal kampeerautoplaatsen ingericht. Daarvan is een deel te vinden op de terreinen met het kampeerautovriendelijk label. Uiteraard wil dat niet zeggen dat kampeerautogebruikers niet terechtkunnen op een openluchtrecreatief terrein zonder kampeerautoplaatsen. Een kampeerauto mag op een terrein namelijk ook geplaatst worden op een toeristische kampeerplaats of een kampeerplaats voor kortkampeerders. Ieder openluchtrecreatief terrein van de subcategorie 'camping' beschikt in die optiek over minstens 30 of minstens 15 procent kampeerplaatsen voor kortkampeerders. Ten slotte wil ik meegeven dat de gemeenten ook zelf, zonder Toerisme Vlaanderen, initiatieven kunnen nemen.

Ik ijver al een hele tijd voor de aanpassing van de federale wegcode. Sinds 2010 heb ik een toezegging van de federale staatssecretaris van Mobiliteit om een dergelijk verkeersbord voor kampeerauto's op te nemen. De invoering daarvan was in 2010 bijzonder dichtbij. Dat is toen niet doorgegaan, onder meer door de regeringsonderhandelingen. Ik heb de huidige staatssecretaris aan die toezegging herinnerd, met de vraag om over te gaan tot de invoering. Ik hoop dat er continuïteit is en dat wat destijds is toegezegd door de heer Schouppe, ook wordt uitgevoerd.

Zoals daarnet al aangegeven, heeft Toerisme Vlaanderen op 26 november 2010 aan alle betrokken gemeentebesturen en alle andere actoren toelichting gegeven bij het actieplan. Begin 2011 is er een brief verstuurd naar alle kustgemeenten om te peilen naar hun initiatieven. Op 23 mei 2011 werden alle Vlaamse gemeentebesturen aangeschreven.

Naast die initiatieven voert mijn kabinet ook geregeld overleg met de diverse kampeerautoverenigingen. Dit laatste overleg was op 27 maart. Er is nog een overleg gepland

in september. Dat overleg gebeurt op informele basis, maar ik heb aan Toerisme Vlaanderen een voorstel van aanpak gevraagd om het overleg te officialiseren en ook om de nodige acties voor te bereiden met het oog op de opmaak van de beleidsbrief 2013.

Een belangrijke voorwaarde om tot een afstemming te komen tussen het kampeer- en het parkeerbeleid is uiteraard de aanpassing van de federale wegcode, zodat er met de juiste instrumenten een beleid kan worden opgezet. Tot op heden nam Toerisme Vlaanderen dan ook nog geen initiatieven op het vlak van een gecoördineerd kampeer- en parkeerbeleid tussen de kustgemeenten. We wachten en hopen op dat verkeersbord.

Op het vlak van sensibilisering heb ik acties ondernomen ten aanzien van de kampeer-autotoerist met Toerisme Vlaanderen, dat verschillende initiatieven nam ter promotie van het kamperen in Vlaanderen, gericht op de gebruikers van kampeerauto's. In samenwerking met RECREAD, de federatie van recreatieondernemers, is een aparte minisite ontwikkeld voor het label kampeerautovriendelijk kampeerterrein. Op alle campings met het nieuwe label konden kampeerautotoeristen twee nachten verblijven voor 10 euro. De actie '2 nachties met de camper voor slechts 10 euro' stond lange tijd op de homepage van de website voor de Nederlandse markt en staat nu nog steeds op de Vlaamse en Nederlandse websites van Vlaanderen Vakantieland. In Nederland heeft Toerisme Vlaanderen daarover een elektronische nieuwsbrief laten vertrekken naar 125.000 Nederlandse consumenten. In Vlaanderen zijn persberichten gestuurd naar de gespecialiseerde pers en kwam dit thema aan bod op het persmoment dat Toerisme Vlaanderen op het Vakantiesalon in Brussel organiseerde. De kampeerautovriendelijke terreinen staan ook op de nieuwe editie van de viertalige kampeerkaart die Toerisme Vlaanderen verdeelt, onder meer op de Vakantiebeurs in Utrecht van januari laatstleden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. U hebt een aantal cijfers opgesomd. Ik zal ze in het verslag moeten nalezen, want ik heb ze niet allemaal genoteerd. Ik heb in elk geval de indruk dat er niet alleen vele inspanningen zijn gedaan, waarvoor ik erkentelijk ben, maar dat die inspanningen ook resultaat hebben afgeleverd, met name dat er toch heel wat verblijfsplaatsen bij zijn gekomen voor kampeerauto's. Ik denk dat een goed beleid is gevoerd en op dit ogenblik wordt gevoerd. Als iets goed is, mag dat ook met zoveel woorden worden gezegd.

Minister, dit is een goed beleid, en ik kan alleen maar hopen dat we dit beleid op dezelfde manier kunnen voorzetten, maar dat blijkt uit uw antwoord, gelet op het feit dat er enerzijds nog altijd een groot tekort is aan voldoende parkeerplaatsen en anderzijds een groeiende markt van reizigers met kampeerwagens. We zullen op dat vlak nog altijd verder moeten werken om beide in evenwicht te brengen. Ik dank u voor uw antwoord en voor de initiatieven die u hebt genomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over een 'Balkenende-norm' in Vlaanderen - 1833 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, waarom Balkenende in Vlaanderen opduikt, mag een raadsel wezen, maar onze Vlaamse minister-president heeft verwezen naar Balkenende omdat de Balkenende-norm een in Nederland bekende norm is die de verloning

voor topambtenaren regelt. Dat is zoals u weet geen onomstreden thema. De Balkenende-norm zegt dat ambtenaren in principe niet meer dan 130 procent mogen verdienen dan de wedde van de minister-president uit de tijd toen Balkende minister-president was. Vandaar dat de norm naar hem is genoemd. Mochten er toch ambtenaren zijn die meer dan die 130 procent zouden verdienen, zou dat openbaar worden gemaakt via een publicatie op een officiële website.

Die regel is in Nederland ingevoerd omdat er, net zoals bij ons, meer bepaald als uitloper van de bankencrisis, heel veel te doen is geweest over de exuberante lonen van een aantal topmanagers in openbare diensten of in verzelfstandigde openbare diensten, in parastatale diensten of in paragewestelijke of paragemeenschappelijke diensten. Elke dag staan er bij wijze van spreken nog dingen over die zaken in de krant.

Als onze minister-president ervoor pleit om datzelfde systeem in Vlaanderen toe te passen, komt hij tegemoet aan een aantal maatschappelijke verzuchtingen die hier en daar de kop opsteken. Onlangs was er het gedonder rond federaal minister Maignette die voor de federale overheid een gelijkaardig voorstel lanceerde. Het was niet hetzelfde percentage, ik ken dat niet exact meer. Dat leverde meteen heel wat stormmomenten op het federale niveau op.

Het is een delicate materie. Ik wil met graagte ook bekennen dat het een zaak is waarover vaak tussen werkgever en werknemer wordt onderhandeld. Het gaat niet over lonen van modale ambtenaren, medewerkers, zoals wij zou ik durven zeggen, waarvan het loon vastligt, maar over lonen die variabel zijn omdat je een eerder grote verantwoordelijkheid hebt. Het is een moeilijke kwestie, zeker in Vlaanderen, omdat we heel erg beschaamd zijn om te spreken over onze lonen. We vertellen nog liever dat we ziek zijn bijvoorbeeld dan te vertellen wat er op ons loonbriefje staat. We zijn zeer geremd om daarover te spreken.

Desalniettemin is het een maatschappelijke kwestie waar we in Vlaanderen niet ongevoelig voor mogen zijn en waar we mee bezig moeten zijn. Vanuit ons denkkader vinden we overigens dat toplonen mogelijk moeten zijn, maar dat er grenzen aan zijn en dat die grenzen door diezelfde overheid en overheidsdienst mogen worden bepaald.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende. U bent verantwoordelijk als minister voor de ambtenaren. Vindt u de invoering van een soort Balkenende-norm in Vlaanderen wenselijk? Acht u een dergelijke maatregel praktisch haalbaar? Verwacht u arbeidsrechtelijke problemen of andere problemen, bijvoorbeeld inzake privacy, bij een mogelijke invoering van zo'n regeling? Is het idee van de minister-president al afgetoetst bij de ambtenaren en bij ambtenaren-generaal en andere topambtenaren? Hoe staan zij daartegenover?

Hoeveel ambtenaren bij openbare diensten of bij verzelfstandigde agentschappen hebben nu een loon dat de 130 procent van de Balkenende-norm effectief overschrijdt? Wordt er bij nieuwe aanwervingen en benoemingen naar gestreefd om dit cijfer naar beneden te halen indien het al exuberant hoog zou zijn?

Verwacht u dat de invoering van een Balkenende-norm een invloed zou hebben op de samenstelling of de kwaliteit van het topambtenarenkorps omdat het dan zagezegd te laag zou zijn om de jobs uit te voeren en aan te pakken? Het zou mij heel erg verbazen als mensen het niet willen doen voor dat geld, maar 'on ne sait jamais'.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Caron, u weet dat het regeerakkoord en ook mijn beleidsnota Bestuurszaken bepalen dat de Vlaamse overheid erover zal waken dat in al haar agentschappen en alle nv's waaraan zij rechtstreeks participeert en waar zij deel uitmaakt van de algemene vergadering en/of de raad van bestuur, ten eerste, de principes van deugdelijk bestuur worden toegepast en in het bijzonder dat er transparante verantwoordingsstructuren zijn en ten tweede, dat er qua loonbeleid een billijke verhouding tussen toplonen en lonen van het personeel in acht wordt genomen. Beide teksten, het

regeerakkoord en beleidsnota, bepalen ook dat de vertrekpremie van uitvoerende bestuurders, binnen de wettelijke mogelijkheden, wordt beperkt tot één vast jaarsalaris.

Persoonlijk meen ik dat er een ‘maximumplafond’ moet worden bepaald voor de lonen van de topmanagers bij de Vlaamse overheid. Ik heb al lang gepleit, binnen en buiten de regering, voor de invoering van een soort Balkenende-norm. Ik heb de term ook gebruikt, zoals u weet, bij de goedkeuring van de organieke decreten waar ik *mutatis mutandis* heb ingevoerd dat in de autonome bedrijven van gemeenten, OCMW’s en provincies, niemand meer kan verdienen dan de stadssecretaris. Ik heb toen ook de term gehanteerd en dat deed ik ook herhaaldelijk in de regering.

Ik zal nog voor het zomerreces aan mijn collega’s van de Vlaamse Regering een voorstel voorleggen voor wat betreft de invoering van de regels zoals afgesproken in het regeerakkoord en in de beleidsnota. Ik zal vandaag geen uitspraak doen over de hoogte waarop de lat moet worden gelegd, voor welk toepassingsgebied we acties zullen ondernemen en/of er desgevallend uitzonderingen kunnen zijn. Ik zal alles eerst in de regering brengen en daar zullen we het nodige overleg doen. U weet dat er andere regeringen zijn in dit land die eerst dingen aankondigen en ze vervolgens naar een werkgroep sturen. Ik doe liever het omgekeerde: eerst de werkgroepen en de beslissingen. Ik kan u wel meegeven dat ik al een hele tijd bezig ben met mijn voorstel en dat het ruimer is dan enkel de beperking van de toplonen. Deugdelijk bestuur bij de overheid gaat verder en kan evengoed betrekking hebben op andere aspecten, zoals de beperking van de vertrekpremies, de aanstelling van onafhankelijke bestuurders, transparanties en een aantal andere afspraken omtrent ‘governmental governance’.

Ik acht de zaken die ik opsom, inderdaad allemaal haalbaar.

Ik verwacht geen arbeidsrechtelijke problemen omdat de invoering van een norm alleen van toepassing is op nieuwe aanstellingen, op nieuwe contracten. Men kan natuurlijk nooit als overheid, als vennootschap, als eender wie, eenzijdig de voorwaarden veranderen, want dan riskeert men procedures.

Het idee van de invoering van een Vlaamse variant van de Balkenende-norm is nog niet bij de topambtenaren afgetoetst om de eenvoudige reden dat ik eerst naar de regering ga. Dat is imminent, niet op langere termijn.

Zolang er door de Vlaamse Regering geen beslissing genomen is, kan ik natuurlijk niet concreet ingaan op de 100 procentnorm. U moet ook weten dat de 130 procentnorm een Nederlandse norm is, waar de minister-president minder verdient dan de Belgische. Ik pin me daarom niet vast op de hoogte van de lat of wat dan ook. Ik ken het debat ook dat gevoerd wordt over de verhouding van het maximumloon tot de minimumlonen. Er zijn er ook die pleiten voor een verhouding tot het gemiddelde loon en dergelijke. Dat moet allemaal nog vastgelegd worden. Nu een precieze hoogte bepalen, zal ik niet doen.

Bij de diensten van de Vlaamse overheid is er niemand die meer verdient dan de minister-president of dan 130 procent van het loon van de minister-president. Het is natuurlijk wel zo dat ik als minister van ambtenarenzaken geen volledig zicht heb op de wedden die betaald worden in sommige EVA’s van privaatrecht of in nv’s waaraan de Vlaamse overheid participeert of de meerderheid heeft. Op deze vraag kan ik dus geen gedetailleerd antwoord geven. U weet dat wij een transparant beleid voeren, dat heel veel zaken gepubliceerd worden, maar die zijn nooit individualiseerbaar: het gaat altijd over ‘de secretarissen-generaal’, ‘de administrateurs-generaal’ en zo meer. U vindt dat allemaal op de website terug. Er staan geen individuele wedden in van mevrouw x en mijnheer y.

Indien de Vlaamse Regering beslist een ‘maximumplafond’ op te leggen voor de salarissen van de topambtenaren, zal dit er inderdaad toe leiden dat er een norm is voor een billijke verhouding tussen toplonen en lonen van het personeel, zoals ik ook heb opgenomen in mijn beleidsnota. Ik ben van mening dat de invoering van zo’n norm geen invloed zal hebben op

de samenstelling en kwaliteit van ons ambtenarenkorps. De huidige topambtenaren van de diensten van de Vlaamse overheid, waarop het personeelsstatuut van Vlaanderen van toepassing is, hebben allemaal een verloning die lager is dan die van een minister van de Vlaamse Regering. Dat belet niet dat we bekwame mensen aantrekken en in dienst hebben. Ik ben het dus niet eens met de uitspraak: 'If you pay them peanuts, you get monkeys.'

Ik verwijs naar een uitspraak van een leidend ambtenaar van de FOD Sociale Zekerheid, die zei dat hij bereid was om voor zijn wedde een instelling als de VRT te leiden. Het is een mythe dat je enkel bekwame mensen hebt als je exorbitante lonen betaalt. Wel is het een feit dat je niet mag vergelijken met het federale niveau, waar er een discussie is over andere bedrijven, zoals de Belgacom's van deze wereld. Wij zitten met privaatrechtelijke extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's) en enkele naamloze vennootschappen (nv's), maar de zaken zijn op dat punt niet vergelijkbaar.

De heer Bart Caron: Dank u wel, minister. Ik wil voor mijn wedde, zelfs verminderd met de opdrachten voor mijn partij, die job ook doen, hoor. Ik ben het met u eens dat we in Vlaanderen een goed ambtenarenkorps hebben. We betalen de mensen aan de top redelijk en behoorlijk, niet exorbitant. Dat sterkt me in de gedachte dat we beter een goede regeling maken. We hebben nu weinig problemen, zo begrijp ik het toch, maar we kunnen wel regels vastleggen in verband met loonspanning, gemiddeldes, lage en hoge lonen. Ik ben het met u eens. Ik deel uw intenties om daarover straks met een nota naar de regering te gaan. Ik ben bijzonder nieuwsgierig om te weten wat erin staat, maar ik zal het spel natuurlijk respecteren.

Ik vind het heel jammer dat u geen zicht hebt op de nv's en de EVA's. Ik geloof u uiteraard voor het ambtenarenkorps zelf, maar wellicht zijn er andere situaties bij bepaalde nv's en EVA's van privaatrecht. We voorkomen beter dat we Belgacomsituaties creëren in Vlaanderen. Ik ben blij dat er vandaag in Vlaanderen al redelijkheid is. Neemt u op in uw nota, minister, dat er ook bij die EVA's en nv's een zekere afstemming moet zijn? Al zijn ze van privaatrecht, ze worden vaak in grote mate gefinancierd door de overheid of ze voeren taken uit van en voor de overheid. Ik verwijs naar de VRT of de Vlaamse Opera, al is die laatste een instelling van openbaar nut, denk ik. Zal uw plan daar ook betrekking op hebben?

Minister Geert Bourgeois: Het regeerakkoord bepaalt uitdrukkelijk – en ik heb daarover actief mee onderhandeld – dat de Vlaamse overheid erover zal waken dat in al haar agentschappen en alle nv's waarin zij rechtstreeks participeert en waar ze deel uitmaakt van de algemene vergadering of de raad van bestuur, twee zaken zullen worden toegepast: de principes van deugdelijk bestuur en een billijke verhouding tussen toplonen en lonen van personeel. Een en ander slaat dus op de Vlaamse overheid in de brede zin.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het tekort aan jeugdverblijfcentra type A in Brussel - 1987 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, van de jeugdbewegingen in Brussel vernam ik dat er de voorbije jaren heel veel vragen kwamen van jeugdbewegingen uit Vlaanderen om op weekend te kunnen komen in Brussel. Dikwijls gaat het over groepen die op zoek zijn naar eenvoudige en goedkope locaties voor twintig tot dertig personen. Het gaat werkelijk om een basisaccommodatie, waar ze gewoon zelf hun matje kunnen uitrollen en zelf voor eten kunnen zorgen. Een commerciële jeugdherberg is niet echt wat die groepen zoals jeugdbewegingen zoeken.

Ik heb het heel interessante boekje ‘Kom uit je tent’ doorgenomen na die vergadering met de jeugdbewegingen in Brussel. Daaruit bleek dat in Brussel 0 procent van de overnachtingen van het lokale jeugdwerk in Vlaanderen plaatsvindt, omdat er gewoon geen geschikte locatie is. In de vijf Vlaamse provincies zijn in totaal 271 jeugdverblijfcentra type A en B en in Brussel zijn er voor A en B samen welgeteld nul - dus is het ook logisch dat er geen overnachtingen zijn.

Het probleem is gekend. In het jeugdbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) was de intentie opgenomen om tijdens deze legislatuur de mogelijkheid voor een laagdrempelig jeugdverblijf te onderzoeken. Ook het boekje ‘Kom uit je tent’ verwijst naar de problematiek in Brussel. Er staat: “Er zijn enkele jeugdherbergen en één jeugdverblijf type C, maar een volledig gebrek aan type A- en B-verblijven, ondanks de vraag van verschillende jeugdgroepen. De nood is gesignaleerd.”

Ik kreeg een lijst toegestuurd met alle aanvragen die de verantwoordelijken voor de jeugdbewegingen in Brussel kregen van groepen in Vlaanderen. Minister, we kunnen vermoeden dat die vraag nog groter zou zijn als de voorzieningen hiertoe wel aanwezig zouden zijn in Brussel. Ik denk aan groepen uit de Rand, vormingsweekends die in Brussel zouden kunnen plaatsvinden, enzovoort. Waarschijnlijk zijn er ook veel groepen die rechtstreeks de chiro- en scoutsleiding aanschrijven. Er bestaat dus een grote vraag naar dergelijke overnachtingen in Brussel. Er is helaas vandaag geen aanbod.

Deze vraag gaat over meer dan alleen het belang van de lokale aanwezigheid van jeugdverblijfcentra. Het is een door het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering gedragen idee dat we de band tussen Vlaanderen en Brussel moeten aanhalen. Het is goed dat jongeren en kinderen uit Vlaanderen in Brussel komen om onze hoofdstad te leren kennen en om te tonen dat Vlaanderen belang hecht aan zijn hoofdstad. Mijn vraag heeft dus ook te maken met de uitstraling van Brussel in Vlaanderen.

Ik weet dat er een subsidieoproep binnen Toerisme Vlaanderen bestaat waarop jeugdbewegingsgroepen of andere groepen kunnen intekenen. Het opstellen van een dossier voor de omvorming van hun lokalen zou dan wel bovenop hun vrijwillig engagement in de leiding komen. Dan rijst de vraag naar het runnen van een jeugdverblijfcentrum type A. Hebben de jeugdbewegingen in Brussel voldoende draagkracht om zo’n centrum te runnen? Er is dus enerzijds de opmaak van de vraag zelf, maar anderzijds zijn er ook de consequenties ervan.

Minister, ik kijk niet alleen naar u. Ik weet dat dit een gedeelde verantwoordelijkheid is. Ik kijk ook naar de VGC en naar de Vlaamse minister voor Brussel. Maar ik denk toch dat de Vlaamse overheid aandacht zou moeten hebben voor dit aspect in Brussel en dat zij het zou moeten ondersteunen.

Men zou een aantal maatregelen kunnen overwegen. Men zou kunnen onderzoeken of bij bepaalde renovatie- of nieuwbouwprojecten van overheidsinfrastructuur een dergelijk project van jeugdverblijfcentrum type A zou kunnen worden geïntegreerd. Ik denk aan gemeenschapscentra, jeugdhuisen, scholen, enzovoort. Er kan ook een dialoog worden aangegaan met de Franse Gemeenschap om vormen van synergie te onderzoeken, en om te bekijken of er mogelijkheden zijn om jeugdlokalen aan Franstalige kant beschikbaar te stellen als jeugdverblijf voor Nederlandstalige jeugdverenigingen. De overheid kan ook een gerichte informatiecampagne opzetten om organisaties zoals gemeenschapscentra of jeugdhuisen aan te moedigen om initiatieven te nemen. Ik zie dit in het licht van de draagkracht van deze organiserende instanties.

Minister, ik veronderstel dat u weet hebt van deze problematiek en van het tekort aan jeugdverblijfcentra in Brussel, zeker in vergelijking met de andere Vlaamse provincies. Welke stappen denkt u te zetten om deze achterstand in Brussel in te halen? Worden er momenteel bepaalde locaties in Brussel onderzocht waar eventueel een jeugdverblijfcentrum kan worden gehuisvest?

Gaat u akkoord met de bewering dat de aanwezigheid van dergelijke jeugdverblijfscentra een belangrijke rol zou kunnen spelen voor de aantrekkingskracht van Brussel in Vlaanderen? Er is nu al een vraag. Maar er is geen aanbod, dus komt er geen positief antwoord. Ik veronderstel dat de band tussen Brussel en Vlaanderen, waar wij met ons allen aan werken, zou kunnen worden gepromoot indien er wel een positief antwoord zou kunnen komen op die vraag.

Hebt u hierover al overleg gehad met de Brusselse jeugdverenigingen op regionaal niveau en eventueel met de VGC? Hebt u al concrete afspraken kunnen maken, bijvoorbeeld voor wat betreft de promotiecampagne? Wordt er onderzocht of de jeugdverenigingen hiervoor voldoende ondersteuning krijgen? Ik heb het dan zowel over de dossierbehandeling als over de exploitatie van zo'n centrum. Welke afspraken bestaan er met de VGC om bij renovatie of nieuwbouwprojecten van gemeenschapsinfrastructuur te onderzoeken of er kan worden gedacht aan de creatie van een jeugdverblijfscentrum type A?

Minister, bent u bereid om contact op te nemen met de Franse Gemeenschap of de Commission Communautaire Française (COCOF) om te zoeken naar vormen van synergie of gezamenlijke projecten ter zake? Ik stel deze vraag niet zomaar. Ik ben een grote fan van stadsklassen, ook hier in Brussel. Onlangs was hier een school uit Vlaanderen op bezoek, ook in dit parlement. Ik vroeg waar ze logeerden aangezien er in Brussel voor stadsklassen een tekort bestaat aan mogelijkheden om te logeren. We hebben het hier niet over jeugdverblijfscentra type A, het gaat over andere types van logeermogelijkheden. De verantwoordelijken van die school antwoordden mij dat ze al jaren op bezoek kwamen in Brussel en al jaren ons parlement bezochten, en dat ze al jaren gebruik maakten van bepaalde infrastructuurmogelijkheden van de COCOF in Brussel. Vandaar mijn vraag naar eventueel overleg met de Franse Gemeenschap of de COCOF.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Jeugdverblijven van het type A zijn jeugdverblijven van het laagste uitrustingsniveau, als ik het goed voorheb. Daar moeten bijvoorbeeld geen bedden zijn. Wordt vastgesteld of er een tekort is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Is er met andere woorden vraag naar dit soort verblijven in een grootstad? Heeft dit te maken met de stedelijke context? Jeugdverblijven waar men zijn eigen bed moet meebrengen, verwachten we eerder in een landelijk gebied.

In Vlaanderen worden dergelijke kampplaatsen meestal door privépersonen uitgebaat. Ziet u het als een taak van de Vlaamse overheid om dat aanbod van verblijfscentra type A in Brussel actief mee uit te bouwen en te beheren?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het klopt dat het aanbod aan jeugdverblijven type A onbestaande is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Er zijn trouwens ook geen erkende jeugdverblijven type B. Type A betekent dat er geen bedden zijn, bij type B zijn er wel bedden en bij type C is er ook eten.

Dat is anders voor de Vlaamse provincies. We hebben daar op 20 maart een heel uitvoerige gedachtewisseling over gehouden naar aanleiding van de uitvoering van het Actieplan van de Jeugdverblijven.

Vlaanderen heeft geen vragen ontvangen vanuit het jeugdwerk voor locaties voor een kamp- of weekendplaats in Brussel. Er is een eenmalig overleg geweest met een Brusselse jeugdvereniging. Die vereniging wilde een lokaal als jeugdverblijfplaats laten erkennen. Noch in Brussel noch in de rest van Vlaanderen doet Toerisme Vlaanderen zelf actief aan prospectie om te achterhalen of er specifieke locaties zijn voor de oprichting van jeugdverblijfscentra.

In 2007 heeft Toerisme Vlaanderen een bezoek gebracht aan lokaal Den Bunker in Jette omdat de scouts van Jette een erkenningsaanvraag hadden ingediend om dit lokaal als jeugdverblijfplaats type A te laten erkennen. Dat project is niet doorgegaan. Er waren problemen om te voldoen aan de erkenningscriteria en problemen met vandalisme aan de lokalen. Die scouts hebben toen afgezien van hun poging om hun lokalen te verhuren.

Mijnheer Delva, ik ben het met u eens dat jeugdverblijfscentra in Brussel een zekere aantrekkingskracht kunnen hebben voor Vlaamse jeugdbewegingen. Ik ben ook bereid om daar middelen voor in te zetten. Het gaat immers om een gemeenschapsbevoegdheid. Wij geven 40 procent ondersteuning voor investeringskosten voor het uitvoeren van brandveiligheids-, modernisering- of toegankelijkheidswerken of voor de oprichting zelf van het nieuwe verblijf. Uiteraard kunnen ook de Brusselse verenigingen daar gebruik van maken.

Er is nog geen overleg geweest tussen Vlaanderen en de Brusselse jeugdverenigingen of met de VGC. De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft daar ook nooit een vraag over gesteld. Ik heb ook al gezegd dat Toerisme Vlaanderen nergens actief aan prospectie doet. Er is ook geen apart overleg tussen Toerisme Vlaanderen en de jeugdverenigingen. Toerisme Vlaanderen neemt wel deel aan het overleg in de expertisegroep Jeugdtoerisme, voorheen het Platform Jeugdtoerisme, die het Steunpunt Jeugd organiseert. In die expertisegroep is ook Brussel vertegenwoordigd.

Op dit moment bestaan alle nodige ondersteuningsmaatregelen voor uitbaters van jeugdverblijven en dus ook voor jeugdverenigingen die hun lokalen als jeugdverblijfscentra verhuren.

De afdeling Jeugd van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen voorziet in werkingssubsidies voor jeugdverblijven type A en B. Voor de jeugdverblijven type C en de hostals bestaat ook de mogelijkheid om personeelssubsidies te krijgen.

De afdeling Jeugd erkent het Centrum voor Jeugdtoerisme als ondersteuningsstructuur voor de uitbater van jeugdverblijven. Deze organisatie biedt onder meer de nodige ondersteuning en begeleiding aan personen of verenigingen die willen starten met de verhuur van een jeugdverblijfscentrum. Ook de koepels van de erkende jeugdverenigingen bieden de leden van hun lokale groepen ondersteuning als zij hun lokaal willen verhuren. Heel wat informatie, handleidingen, voorbeelddocumenten over de organisatie en aanpak van de verhuur zijn gebundeld op de website jeugdlokalen.be van het Steunpunt Jeugd.

Ik ben niet van plan om contact op te nemen met de COCOF. Het gaat hier om een gemeenschapsmaterie. Ik wil wel een actie ondernemen in Brussel wat we elders niet doen. We stellen immers vast dat er in Brussel geen dergelijke verblijfplaatsen zijn. Ik ga akkoord met de opmerking van de heer Mahassine dat de meeste klassieke verblijfscentra zich in een eerder landelijke omgeving bevinden.

Ik zal contact opnemen met de VGC. Ik ben van plan om alle Nederlandstalige jeugdverenigingen in Brussel aan te schrijven om hen te informeren. Ik zal hen een volledig informatiepakket bezorgen en hen wijzen op de mogelijkheden die er bestaan. In die zin wil ik daar iets proactiever optreden dan in het brede Vlaanderen. Daar is het actieplan gelanceerd en wachten we tot er aanvragen binnenkomen. Dat gebeurt regelmatig. Aangezien er uit Brussel geen aanvragen binnenkomen, moeten we daarover sensibiliseren en een campagne voeren. We moeten zorgen voor een contactpersoon met wie die mensen contact kunnen opnemen als zij vragen hebben of concrete initiatieven willen nemen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik ben tevreden dat u onderkent dat er op dat vlak een probleem is in Brussel.

Ik begrijp dat we moeten wachten op een initiatief van derden. Ik heb daar geen enkele bedenking bij. Ik begrijp dat Toerisme Vlaanderen inspeelt op de vragen, maar in Brussel

zullen er niet veel vragen komen door de beperkte draagkracht van een aantal organisaties. Ik ben blij met uw voornemen om op dat vlak proactief te werken.

De promotiecampagne naar de jeugdverenigingen vind ik een heel goed idee. Het is goed dat u contact opneemt met de VGC. Waarschijnlijk valt daar ook een rol te spelen door de Vlaamse minister van Brussel.

Ik denk dat we elkaar begrijpen. Als we de situatie bekijken door de bril van de organisatoren, dan zal er de komende jaren niet veel bewegen in Brussel. Als we kijken door de bril van de potentiële klanten, dan zal men op een andere manier moeten omgaan met deze problematiek.

Dit is de kernvraag. Stel dat er in de toekomst, ondanks de campagnes, geen privé-initiatief komt. Dat is denkbaar, een aantal groepen kan worden afgeschrikt. Vindt u het dan als Vlaams minister logisch dat er – ondanks die situatie – minstens ergens één jeugdcentrum type A aanwezig zou zijn in onze hoofdstad? Dat is dan ook om een antwoord te kunnen bieden op de vele vragen van de jeugdbewegingen. Met andere woorden, ik zou de vraag willen verschuiven van de organisatoren naar de klanten. Ziet u voor u als vertegenwoordiger van de Vlaamse overheid een rol weggelegd om – bij gebrek aan private initiatiefnemers in de toekomst – zelf een taak hierin op te nemen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Wat dat laatste betreft, misschien komt er uit de dialoog met de Gemeenschapscommissie iets naar voren. Het reglement, de decretale basis, de subsidiëring bestaan, maar als er geen initiatieven zijn, kan ik moeilijk subsidie verlenen.

We gaan in eerste instantie doen wat ik heb aangekondigd: de jeugdverenigingen allemaal aanschrijven en sensibiliseren. Stel dat dit allemaal uitblijft en dat de Gemeenschapscommissie wel een opportuniteit ziet, er is een terrein of een locatie, dan ben ik bereid om dat samen te bekijken, precies omwille van de bijzondere situatie van Brussel. Het is nu zaak om eerst, in het kader van het decreet en de subsidieregeling, te zien of er stimulansen kunnen worden gegeven. Lukt dat niet, dan ben ik bereid om eender welke dialoog aan te gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■